

SZÓBELI VÁLASZT IGÉNYLŐ KÉRDÉS VITÁVAL O-0063/07

Az Eljárási Szabályzat 108. cikke alapján

előterjesztette: Raül Romeva i Rueda és Angelika Beer a(z) Verts/ALE képviselőcsoportja nevében, Karl von Wogau a(z) PPE-DE képviselőcsoportja nevében, Ana Maria Gomes a(z) PSE képviselőcsoportja nevében, Annemie Neyts-Uyttebroeck a(z) ALDE képviselőcsoportja nevében, Ģirts Valdis Kristovskis a(z) UEN képviselőcsoportja nevében, Tobias Pflüger a(z) GUE/NGL képviselőcsoportja nevében
a Tanácshoz

Tárgy: Az EU fegyverkereskedelemre vonatkozó magatartási kódexe - a Tanács kudarca közös álláspont elfogadása és annak jogilag kötelező eszközzé tétele tekintetében

Az EU fegyverkereskedelemre vonatkozó magatartási kódexének több mint 2 évvel ezelőtt az összes tagállamra nézve jogilag kötelező erejű eszközzé kellett volna válnia. 2005. június 30-án a COARM (a Tanács fegyverekkel foglalkozó munkacsoportja) technikai szintű megállapodásra jutott a közös álláspont szövegéről a kódex mélyreható felülvizsgálati folyamata eredményeképpen, amelynek célja, hogy azt hatékony eszközzé tegye az EU területéről és uniós vállalatok által történő fegyverexport ellenőrzése tekintetében. A Parlament határozottan üdvözölte ezt a közös álláspontot.

A Tanács azonban azóta sem hozott végső határozatot ez ügyben, amit hivatalosan ugyan nem indokolt meg, ám nyilvánvalóan kapcsolatba hozható néhány EU tagállam a Kínai Népköztársasággal szemben jelenleg fennálló EU-fegyverembargó feloldására vonatkozó óhajával. Az Európai Parlament számos alkalommal kérte a Tanácsot a közös álláspont elfogadására, és a soros elnökség minden alkalommal ígéretet tett a megfelelő lépések megtételére, eredményt azonban nem sikerült elérni. Mindeközben a Parlament és a közvélemény hetente szembesül európai vállalatok és olyan államok közötti fegyverexportra vonatkozó megállapodásokkal, amelyekbe a kódex értelmében meg kellene tagadni fegyverek exportját (pl. Csád, Mianmar, Pakisztán, Líbia és sokan mások). Ez még inkább sajnálatos most, hogy az európai biztonsági stratégia(ESS) és a kialakulóban lévő európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) keretében mind több a katonai, nem katonai és humanitárius jellegű uniós külső misszió, és az EU személyzete könnyen abba helyzetbe kerülhet, hogy az őket fenyegető fegyvereket korábban EU-tagállamok adták el.

Milyen kötelezettséget tud a Tanács vállalni e probléma lehető legsürgősebb megoldására, valamint a közös álláspont haladéktalan elfogadására?

Előterjesztve: 02.10.2007

Továbbítva: 03.10.2007

A válaszadás határideje: 24.10.2007